

Reactie gemeenten Jeugdhulpregio FoodValley AMvB reële prijzen Jeugdwet

Middels dit schrijven reageert de Jeugdhulpregio FoodValley op de openstaande consultatie voor de AMvB reële prijzen Jeugdwet en bijbehorende Nota van Toelichting (NvT).

Inleiding NvT

Beschreven is dat in de praktijk veel discussie bestaat over wat een reële prijs is voor zorg voor jeugdigen. Dat met het oog hierop in de Jeugdwet is opgenomen dat bij of krachtens AMvB nadere regels over de plicht tot het vastleggen van reële prijzen kunnen worden gesteld en dat deze AMvB hierin voorziet. Ons inziens zal de AMvB met bijbehorende toelichting zoals nu opgesteld kunnen helpen in het gesprek tussen gemeenten en aanbieders van zorg voor jeugdigen over reële prijzen, echter zal dit door de nog open of onduidelijk geformuleerde normen niet de discussie doen laten verdwijnen of oplossen. Zie verder onderstaande toelichting.

2.1 NvT

Aangegeven is dat als randvoorwaarden voor een goede werking van de AMvB is dat de aanbieders transparantie bieden in de opbouw van kostprijzen. We onderschrijven deze belangrijke voorwaarden voor het welslagen van de AMvB, echter zien we dit in de AMvB verder zelf niet terugkomen. Daarnaast is de ervaring dat het voor sommige aanbieders lastig is om transparant te zijn over hun kostprijzen.

Artikel 2.3 AMvB en 2.4 NvT

In het eerste lid van artikel 2.3 welke wordt ingevoegd in het Besluit Jeugdwet volgt een opsomming van kostprijselementen waarop de prijs van de dienst ten minste dient te worden gebaseerd. In de NvT is per element een uiteenzetting gegeven.

Ad a. kosten van beroepskrachten

In de NvT wordt aangegeven dat kosten van beroepskrachten voor een groot deel bestaat uit direct contact met de cliënt en een ander deel uit indirect contact met de cliënt. De wijze van financiering (taakgericht, outputgericht en inspanningsgericht) maken invloed of en in welke mate deze elementen meegenomen dienen te worden. Daarbij komt dat bij inspanningsgericht nog sprake kan zijn van prijzen welke gedeclareerd kunnen worden voor alleen direct cliënt uren of ook voor indirect cliëntgebonden uren.

Onduidelijkheid bestaat over wat, in de NvT, gebruikte term 'arbeidsmarkttoeslag' dient te worden verstaan. Gaat het hier om de reguliere kosten zoals bijvoorbeeld voor ziekteverzuim of gaat dit om tijdelijke of incidentele omstandigheden op de arbeidsmarkt voortkomend uit bijvoorbeeld tekort aan personeel, extra opleidingskosten vanwege hoge doorstroom. Nadere duiding kan hierin helpen.

Ad b. cliëntgebonden kosten anders dan van beroepskrachten

Onder deze kosten worden in de NvT de huisvestingskosten beschreven in geval van jeugdhulp met verblijf. Onder *ad c. overheadkosten* worden nog eens de huisvestingskosten beschreven, dit lijkt dubbelop dan wel het onderscheid hertussen is nu niet duidelijk.

De definitie van "cliëntgebonden kosten anders dan van beroepskrachten" is gebaseerd op de inrichting van gecertificeerde instellingen. Bij groepsactiviteiten en residentiële inzet is met uitzondering van de incidentele persoonlijke behandeling geen enkele inzet (ook de inzet van beroepskrachten) te herleiden naar de werkelijke inzet voor een specifieke individuele cliënt. De inzet van een teamleiders, gastvrouwen /-heren en behandelcoördinatoren is niet toe te wijzen aan een individuele cliënt aangezien deze op groeps- en soms zelfs op afdelingsniveau worden georganiseerd. De zinssnede in de NvT "direct toewijsbaar aan de individuele cliënt-" lijkt te suggereren dat deze kostenpost op productieniveau per individuele cliënt verantwoord kan worden door een aanbieder. Dit is niet het geval. Moet dit niet zijn: "niet-direct toewijsbaar...".

Onduidelijk is wat wordt bedoeld met de in de NvT gebruikte term 'leefgeld'. Hier valt ook voeding onder, maar deze wordt nog eens apart beschreven in de NvT.

In de NvT wordt beschreven dat leegstand moet worden vergoed. Dat stimuleert het in stand houden van ongebruikt vastgoed. Frictieleegstand dient geen onderdeel te zijn van de overeen te komen prijs met aanbieders. Hier zou moeten worden gesproken over een bezettingsgraad of een beschikbaarheidscomponent (hetgeen wat anders impliceert dan het bekostigen van leegstand). De bezettingsgraad gaat over de bezetting van de ingekochte plaatsen en de leegstand op deze specifieke plaatsen.

De NvT beschrijft de bijzondere kosten. In bijna alle regio's is de GI belast met de vergoeding van de bijzondere kosten voor hun pupillen. Declaraties kunnen dan bij de GI worden ingediend. Hier maken zij wel onderdeel uit van de kostenopbouw van de GI, maar niet bij de residentiële instelling. Deze passage is geschreven vanuit het perspectief van de GI, niet vanuit het perspectief van andere jeugdhulpinstellingen. Dit perspectief moet duidelijker worden aangegeven.

Hotelmatige diensten ontbreken in de NvT, zoals bijvoorbeeld een wasservice en andere diensten gerelateerd aan het verblijf van een jeugdige in de instelling.

Ad c. Overheadkosten

De NvT beschrijft de financieringskosten. Hierin dient een norm gesteld te worden. Het geheel verhalen van de daadwerkelijke financieringskosten van aanbieders op gemeenten middels de prijs onderkent een gezamenlijke verantwoordelijkheid en legt de verantwoordelijkheid geheel bij gemeenten.

Als overhead worden de certificering van gecertificeerde instellingen beschreven. Dit onderkent dat van aanbieders anders dan gecertificeerde instellingen ook vaak wordt verwacht dat ze zich certificeren, in de vorm van bijvoorbeeld een HKZ.

Ad d. kosten voor indexering

Indexering is geen standaard onderdeel van de kostprijsberekening. Als alle voorgenoemde elementen worden gevolgd hoeft er voor de vaststelling van de reële prijs geen index te worden toegepast. Alle elementen zijn immers al meegenomen.

Wel moet er afspraken worden gemaakt over de indexatie voor de komende jaren en hoe deze wordt bepaald, zodat na een initiële vaststelling gegarandeerd wordt dat de kostprijs reëel blijft. Hierin kan worden gekeken naar de onlangs opgesteld contractstandaarden waarin ook een bepaling over indexatie is beschreven.

De index is dus pas relevant voor de jaren nadat een reële prijs is vastgesteld.

2.5 a Kostprijs per uur

Niet voor elke hulpvorm is een uurprijs van toepassing. Voor residentiële hulpvormen geldt een etmaalkostprijs waaruit een etmaalsprijs dient te volgen. Eenzelfde geldt ten aanzien van groepsactiviteiten waarvoor een dagdeelprijs gebruikelijk is.

2.5 b Omrekening kostprijs per uur naar reële prijs per uur, per traject of naar een op een op reële prijzen gebaseerde lumpsum

Onder eenheid kan ons inziens worden verstaan: minuut, uur (waarbij nog keuze kan worden gemaakt in de eenheid van declareren van enkel direct cliënt contacturen of de cliëntgebonden uren (direct cliënt contacttijd plus de indirecte cliëntgebonden tijd)), dagdeel, etmaal, week, maand of traject.

2.6 Wie bepaalt de reële prijs

In de NvT wordt beschreven dat "Op basis van de resultaten uit het kostprijsonderzoek kan het college een kostprijs voor de in te kopen of subsidiëren zorg per uur vaststellen, bijvoorbeeld door het gemiddelde van de uitgevraagde kostprijzen te berekenen.". Deze passage veronderstelt dat op de opgegeven kostprijselementen in het kostprijsonderzoek niets is af te dingen. Is bijvoorbeeld de opgegeven bezettingsgraad logisch dan wel wenselijk? Daarnaast, indien wordt uitgegaan van het gemiddelde dan lijkt dit vooral gericht op de bestaande bedrijfsvoering, zonder de vraag aan de orde te stellen of deze nog passend dan wel wenselijk is.

4.1 Regeldruk

De NvT geeft soms tot op de details aan wat in de verschillende elementen moet worden opgenomen. Het risico bestaat dat zowel aanbieders als gemeenten zich op dit detailniveau moeten gaan verantwoorden. De landelijke bronnen (onderzoeken en benchmarks) waar de verschillende elementen in zijn opgenomen splitsen zich nu bewust niet zo ver uit. Enerzijds omdat aanbieders die niet altijd zo gedetailleerd administreren, anderzijds om de administratieve belasting van dit soort onderzoeken te beperken. Zo wordt

bijvoorbeeld gesproken over overhead en wordt hier een definitie aangegeven, maar hoeft een aanbieder bij het onderzoek niet volledig op elk onderdeel van de overhead aan te geven wat ze daar aan kosten voor hebben, mede omdat de verschillende elementen per aanbieder sterk uiteen kunnen lopen (mede vanwege administratieverschillen). Door dit te gaan eisen zal de opbouw van tarieven sterk uiteen gaan lopen en gaat de (landelijke) vergelijkbaarheid van tarieven verloren.

Door in de NvT de details op te nemen, wordt de indruk gewekt, dat aanbieders hierop aan een gemeente moeten kunnen laten zien wat hun kosten daarop zijn en gemeenten hun prijs tot op dit detailniveau moet verantwoorden. Mogelijke ondervanging van dit punt kan door elementen uit de AMvB samen worden gepakt tot grotere posten. Echter en mede gelet op het beperken van de administratieve lasten zien wij graag nadere duiding op dit punt.